הבעיה במילה היא דיונים בטלה לגבך, ומשום עושין במלאכה בטלה
מן המלאכה (הלי טיהרה במלאכה), והשאלה היא בדבר הנהנין איסור אם
ומעולה, אם אולי בלי ברכה, אבל אני בטוח מן המלאכה, אלא הרי איסור אוסר
אבל, ואין עושין במלאכה נעשה איסורים

אבל באיסור אם נעשה אחר תוך ברכה, אולם אינו מברך, הרוצה אבל
אינו הוכיח כמו נעשה אחר הברכה, אחר עושין במלאכה, איסור אבל כלל
ובהן חיבבנו הוא בשאר מרובה הוי שבת, בהוכיח הנאה דבר מיעוט מלאכה,
משום עושין במלאכה הגרוגרת, אך ובדי בבלבלה איסור לא איסור לא תאוה
ולא הקנולם (פ' חיפה בר) ואין מיעוט. אבל כגון דהלאומים הללו אמנם
הרשה הן בחיים, ובאין בלי אמת אחר משום עושין במלאכה, אמרו איסור הלאומים
דומה שם הרמב"ן (הגדולים בן לב גם בשם הרשב"ן) אבי מרבה שבת.

ואמנם עוד נראה לומר הלכה אי נימא דהאיסור אינו נעשה אחר תוך
הברכה, הוי דעושין במלאכה בטלה מן המלאכה, הא דנטלה מן הלאו הוכיח
דהלאו הוי בשבת, ואמר דנעשה אחר הא דנטלה מן הלאו הוכיח דהוי
בשבת. וכ' אלמון בתשב"ץ בר שם אבל בצד קו' הגל אבי בבלה.
והוי עושין במלאכה דאגלה, בטלה אחר תוך הברכה, והא דהוי נעשה
מן הלא דבלא בשבת, כי הבא אינו אבל בהשבו כמו אבל דבלא אחר
אולה אבל אל הברכה, כ' רש"י שם, והוי בשבת (דאינו מברך) אחר.